

12de JAARGANG, NR. 225
20 OKTOBER 2014

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

4 JAZZ OP PLAAT

Wolfgang Maiwald, Sun Ra Arkestra,
 Levin Brothers, Brian Charette,
 Sander Baan, Thelonious Monk,
 Nels Cline, Manu Katché e.a.

12 JAZZ OP DE PLANKEN

Bill Laurance Project, Tutu Puoane,
 Wicked Knee.

EN VERDER:

15 New York Calling (Roos Plaatsman)

16 Meet The Bands (Lex Lammen)

17 De Gouwe Ouwe van Frank Huser

JAZZFLITS 226

staat **3 NOVEMBER** op

<http://www.jazzflits.nl>

JAZZFLITSEN

EDISON NOMINATIES BEKEND

Onder anderen Batik, Estafest en zanger Gregory Porter zijn genomineerd voor een Edison Jazz 2014. De Edisons worden 27 november uitgereikt in het Muziekgebouw Frits Philips in Eindhoven.

Een jury bestaande uit Cor Bakker, Michelle Kuypers, Mijke van Wijk, Paul Bruger en Imme Schade van Westrum (voorzitter) zal de winnaars kiezen. Met de Edison worden albums 'met kwaliteit en artistieke waarde' bekroond. De volgende jazzalbums zijn genomineerd:

Jazz Nationaal

Batik

Headland (Challenge Records Int.)

Sebastiaan van Bavel Trio

As The Journey Begins (O.A.P. Records)

Estafest

Eno Supo (Challenge Records Int.)

Jazz Internationaal

Brad Mehldau & Mark Guiliana

Mehliana: Taming The Dragon (Warner)

Brian Blade & The Fellowship

Landmarks (Universal Music)

Dominic J. Marshall

Spirit Speech (Challenge Records Int.)

Jazz Vocaal

Tierney Sutton

After Blue (Challenge Records Int.)

Gretchen Parlato

Live In New York (T2 Entertainment)

Gregory Porter

Liquid Spirit (Universal Music)

Het document

Mary Lou Williams

The First Lady in Jazz 1927 - 1957 (T2)

Miles Davis

Original Mono Recordings (Sony Music)

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZMAGAZINE SINDS 2003

FORMATIE MOSTLY OTHER PEOPLE DO THE KILLING MAAKT KOPIE VAN 'KIND OF BLUE'

De Amerikaanse formatie Mostly Other People Do The Killing speelt op zijn nieuwe cd 'Blue' het klassieke Miles Davis album 'Kind Of Blue' noot voor noot na. 'Kind Of Blue'-drummer Jimmy Cobb is niet erg enthousiast over de plaat. Ook criticus Dan Morgenstern reageert afwijzend.

Criticus Dan Morgenstern ontgaat de zin van het exact kopiëren van een album, zo zegt hij op 7 oktober in The Wall Street Journal: "I can't think of another album in the modern jazz era that has gone this far with imitation. Why bother replicating a masterpiece that already exists? There's only one original." Het noot voor noot naspelen van legendarische solo's werd al eerder gedaan. In de jaren zeventig bijvoorbeeld door Supersax (solo's Charlie Parker) en Prez Conference (solo's van Lester Young). Maar een heel album precies naspelen is zonder precedent.

"We wanted to crawl inside the music to figure out what made it great", zegt bandleader Matthew Elliott over de plaat, waarvoor de voorbereidingen al tien jaar geleden begonnen. In 2011 is een transcriptie gemaakt van de muziek van 'Kind Of Blue' en daarna volgde een aantal studiosessies. "Eventually the rhythm section recorded the basic tracks with the horns added later, their solos recorded individually", legt Elliott uit. Mostly Other People Do The Killing gaat niet met het materiaal toeren: "You can't take this on the road and expect studio results, which was the whole point. Even the Miles Davis Sextet sounded different when they played album selections live. For us, it was always about the studio experience — the archaeology of it", aldus Elliott.

Drummer Jimmy Cobb, die op de originele 'Kind Of Blue' speelt en voor wie journalist Marc Myers van The Wall Street Journal 'Blue' draaide, dacht in eerste instantie zichzelf te horen. Toch is hij niet enthousiast over 'Blue': "I don't hear the human part, the individual sound and feel I lived with on those sessions. But, hey, if these guys took the time to do this, the music must mean something to them."

NIEUWS

Michael Abene te gast bij jubilerende Frits Bayens Big Band

Als opmaat voor het veertigjarig jubileum van de Frits Bayens Big Band geeft het orkest op 2 november een concert onder leiding van Michael Abene. Abene is chef-dirigent van de WDR Radio Big Band in Keulen. De Frits Bayens Big Band zal een tiental arrangementen van Abene spelen. "Zijn arrangementen zijn stuk voor stuk juweeltjes", aldus orkestleider Frits Bayens. Michael Abene komt vier dagen met het orkest werken. Het concert sluit die periode af en vindt plaats in de Nieuwe Veste in Breda.

Denise Jannah. (Foto: Tom Beetz)

Denise Jannah betuigt op nieuwe cd eer aan Ella Fitzgerald

Van zangeres Denise Jannah verschijnt in het voorjaar van 2015 een cd met een eerbetoon aan Ella Fitzgerald. Op de plaat staan onder meer stukken uit de theatervoorstelling 'Ella!', waarin Jannah als Fitzgerald figureert. Met die voorstelling zal ze in de komende tijd nog in de theaters in België en Nederland te zien zijn. Denise Jannah zingt het repertoire van de komende cd al in clubs en op festivals.

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

Twintig keer per jaar via ons uitgebreide en complete **jazzmagazine** Jazzflits: <http://www.jazzflits.nl/>;

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

Veelal dagelijks met korte berichten op ons **digitale prikbord** bij Twitter.com: <https://twitter.com/Jazzflits>;

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

En periodiek via persberichten op onze **digitale informatiezuil** op Facebook: <https://www.facebook.com/Jazzflits>.

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

PODIA

Deborah J. Carter zingt in 'New York Round Midnight'. (Foto: Julio Sanchez)

THEATERVOORSTELLING 'NEW YORK ROUND MIDNIGHT' BELEEFZIJN PREMIÈRE

Op 19 oktober is in Hilversum de nieuwe muziektheatervoorstelling 'New York Round Midnight' in première gegaan. Samen met onder anderen zangeres Deborah J. Carter, pianist Peter Beets, trompettiste Ellister van der Molen en verteller Koen Schouten beleeft de bezoeker 'het roerige nachtleven in de beroemde clubs rond Broadway'. De voorstelling is dit theaterseizoen in diverse schouwburgen te zien.

Aan de voorstelling werken – sommigen bij toerbeurt – in totaal elf musici mee. Behalve de bovengenoemde drie zijn dat: zangeres Izaline Calister (vanaf februari 2015), zanger Paul van Kessel, pianist Miguel Rodriguez, de saxofonisten Rolf Delfos, Ben van den Dungen, Alexander Beets, bassist Marius Beets en drummer Gijs Dijkhuizen. Zij nemen de toeschouwer mee naar de jazz van de jaren vijftig en zestig: "De aanstekelijke swing van Count Basie en Frank Sinatra, de ingetogen kwetsbaarheid van Billie Holiday en Miles Davis, de opzweepende hardbop van Art Blakey & The Jazz Messengers en de verfijnde improvisaties van Oscar Peterson en Dave Brubeck", aldus de organisatie. Verder wordt de bezoeker een kijkje achter de schermen van de jazz in het vooruitzicht gesteld. De theaterproductie is tot juni 2015 in diverse schouwburgen in het land te zien. 'New York Round Midnight' is een productie van Maxanter, JazzNL en JWA. (<http://www.newyorkroundmidnight.nl/>)

Quincy Jones krijgt hoge Franse onderscheiding

Producer, trompettist en bandleider Quincy Jones is benoemd tot Commandeur de l'Ordre des Arts et des Lettres. Hij kreeg de onderscheiding op 6 oktober in Parijs uit handen van Jack Lang, voormalig Frans minister van Cultuur. "It's thanks to France that jazz is what it is today", aldus de laureaat. "Even though I'm American, France is in my heart." Quincy Jones begon zijn carrière als arrangeur bij onder meer Count Basie. Later speelde hij trompet bij Lionel Hampton en Dizzy Gillespie. Jones was eerder al benoemd tot Commandeur de la Légion d'honneur.

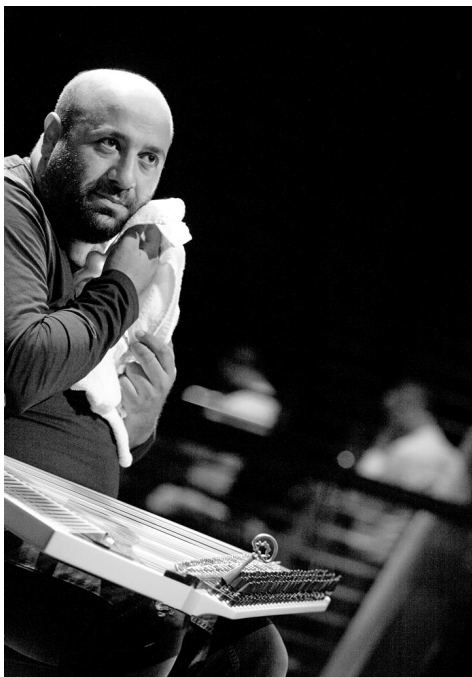
NIEUWS

Hans Dulfer, 3 oktober. (Foto: Joke Schot)

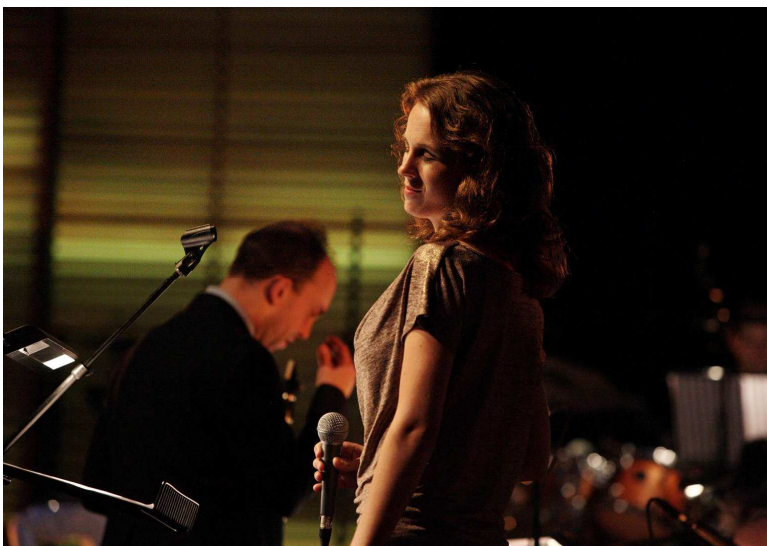
Viering veertigjarig jubileum Bimhuis van start gegaan

Het Amsterdamse Bimhuis bestaat deze maand veertig jaar. Dit jubileum wordt het gehele seizoen gevierd met een reeks aan speciale activiteiten. De eerste vijf dagen van oktober werd het startschot gegeven met een 'kick-off weekend'. Een vijftiental formaties stond in dat lange weekend in het Bimhuis. Onze fotograaf Joke Schot was erbij en maakte de foto's op deze pagina.

Taksim Trio, 1 oktober. (Foto: Joke Schot)

PODIA VERVOLG

David Kweksilber Big Band met zangeres Jennifer van der Hart, 3 oktober. (Foto: Joke Schot)

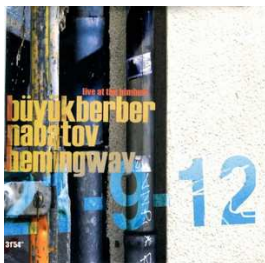
Proost! (Foto: Joke Schot)

John Engels (links) en Guus Janssen, 5 oktober. (Foto: Joke Schot)

JAZZ OP DE PLAAT

BÜYÜKBERBER/ NABATOV/HEMINGWAY Live At The Bimhuis TryTone

Bezetting:

Oğuz Büyükberber (bkl, cbkl),
Simon Nabatov (p),
Gerry Hemingway (d, perc).

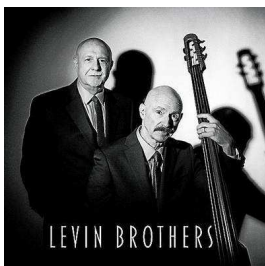
Twee jaar geleden maakte de Turks-Amsterdamse (bas)klarinettist Oğuz Büyükberber zijn debuut voor het TryTone-label met het album 'Gibi'. Bimhuis-directeur Huub van Riel was onder de indruk van zijn kunnen en bood hem op 21 september 2012 een carte blanche-avond aan. Daarvoor nodigde de blazer onder meer de Keuls-Russische pianist Simon Nabatov en de Amerikaanse slagwerker Gerry Hemingway opnieuw uit voor een trio-improvisatie (na een geslaagde samenwerking tijdens het Akbank Festival in Istanbul in 2010).

De complete set van iets meer dan een half uur staat nu op de cd 'Live At The Bimhuis', die opnieuw bij TryTone uitkomt. Met Nabatov en Hemingway haalde Büyükberber twee ervaren improvisatoren uit de eredivisie, en dat betaalt zich uit. Vanaf de a capella opening op contrabasklarinet zit je op het puntje van je stoel te luisteren. De drie laten elkaar voldoende ruimte (soms ook door even niet te spelen) en luisteren gespitst naar het muzikale betoog dat zich ontvouwt. Waar de improvisatie aanvankelijk een spel van muzikale kleuren is, ontstaan naar het einde toe toch ook ritmes en melodieën. Heel af en toe is daar iets van Büyükberbers Turkse roots te bespeuren. Het stuk zakt nergens in en dat is niet alleen te danken aan de twee internationale zwaargewichten. Büyükberber is eraan toe om op een hoger niveau mee te blazen en wellicht kan dit trio uitgroeien tot een vaste bezetting. Het zou mooi zijn, want dit halve uurtje doet naar meer verlangen.

Herman te Loo

Een fragment uit het optreden in het Bimhuis:
<http://bit.ly/10ISUVb>.

LEVIN BROTHERS Levin Brothers Lazy Bones Recordings

Bezetting:

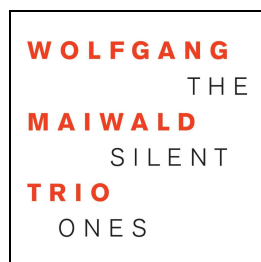
Pete Levin (p, orgel),
Tony Levin (c, b),
Jeff Siegel (d),
David Spinozza (g),
Erik Lawrence (s),
Steve Gadd (d).

De foto op de omslag is niet zomaar een foto van twee broers, maar weerspiegelt vooral de ambiance van de jaren vijftig van de vorige eeuw. Dat heeft alles te maken met het repertoire van de Levin Brothers. De broers Pete Levin, toetsenist en hoornspeler (Gil Evans Orchestra, Miles Davis, Thad Jones, Jimmy Giuffre, Charles Mingus, Wayne Shorter, e.a.) en Tony Levin, bassist en cellist (Peter Gabriel, King Crimson, Lou Reed, John Lennon, Pink Floyd, Tom Waits, e.a.), besloten een plaat te maken geënt op herinneringen aan de muziek van hun jeugd. Leidraad was de muziek van bassist/cellist Oscar Pettiford en hoornist Julius Watkins, musici die bepalend zijn geweest voor hun muzikale vorming. De nummers op 'Levin Brothers' zijn korte melodieuze composities met de focus op compositie en arrangement en niet zozeer op soli, waarbij zowel de toetsen van Pete als de bas van Tony als leidend instrument te horen zijn. Op één compositie na ('Matte Kudasai' van King Crimson) bevat de plaat uitsluitend nieuw en eigen werk.

'Levin Brothers' is ondanks de reflectie op de jaren vijftig bepaald geen 'sentimental journey'. Het ademt weliswaar de sfeer van een 'old school' jazzclub, maar zonder suffig of bedaagd te zijn. Integendeel zelfs. Het klinkt modern, fris, speels, met vaart gespeeld, swingend en eigenwijs. Misschien dat pas bij herhaald luisteren opvalt hoe bijzonder vindingrijk de arrangementen zijn. 'Levin Brothers' is zo'n plaat waarbij je aan het eind denkt, die doen we meteen nog een keer.

Frank Huser

The Levin Brothers met 'Not so square dance':
www.youtube.com/watch?v=E2U5Z5uHEc4

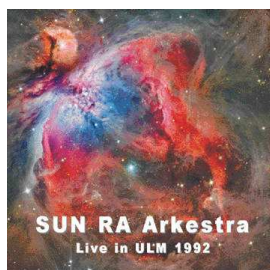
WOLFGANG MAIWALD TRIO**The Silent Ones****Eigen beheer****Bezetting:**

Wolfgang Maiwald (p),
Guus Bakker (b),
Pim Dros (d).

JAZZ OP DE PLAAT

Pianist Wolfgang Maiwald studeerde in 1996 af aan het conservatorium van Hilversum (nu Amsterdam, waar hij sindsdien ook woont), en drong vorig jaar door tot de halve finale van de Dutch Jazz Competition. In Vlaanderen worden wedstrijddeelnemers, door een absolute wildgroei aan talentenjachten, steeds vaker quasi rechtstreeks van de schoolbanken geplukt; zelf heb ik veel sympathie voor de *rijpheid* die het gevolg kan zijn van ambachtelijke fijnslijperij. En die rijpheid hoor je: 'The Silent Ones' is een erg mooi uitgebalanceerde plaat. Maiwald verbindt schijnbaar moeiteloos de traditie van het pianotrio met een aantal duidelijk hedendaagse invloeden. Opener 'Flamencina' doet aan de welhaast onvermijdelijke Avishai Cohen denken, het knappe 'Circles' aan het Britse powertrio Phronesis; maar waar deze voorbeelden vaak lang binnen één klankkleur blijven, laat Maiwald bovengenoemde tracks volgen door de prachtige traditionele ballad 'Tribute to Rob' (Madna), en door de transparante, ingetogen titeltrack. Wat brengt dan eenheid in de plaat? Wat mij betreft: een erg homogene klankkleur, een mooi pianotoucher, de warme houtklank van bassist Guus Bakker, een bedachtzame, trefzekere speelstijl (die me daarom aan Bill Evans doet denken) – en, wat ik steeds vaker mis, een erg melodische insteek. Er zijn ongetwijfeld meer opwindende pianotrio's op de scene, maar er zijn er niet veel tegelijkertijd zo gevarieerd én coherent.

Of Maiwald daarom onmiddellijk, zoals de korte hoestekst beweert, in één rijtje hoort met pianisten Fred Hersch, Hancock en Jarrett, gaat misschien wat ver; gelukkig wordt de autoriteit van zo'n tekst danig gerelativeerd door (enkele zinnen verder) John Taylor – Britser pianist bestaat niet – een 'American Jazz icon' te noemen.

Arne Van Coillie**Bekijk het trio van Wolfgang Maiwald hier:**<http://bit.ly/1q95It8>**SUN RA ARKESTRA****Live In Ulm 1992****Leo Records****Bezetting:**

Ahmed Abdullah, Michael Ray (tp, voc),
Tyrone Hill (tb), Marshall Allen (as, fl),
James Jacson (fagot, hobo, fl, d), Sun Ra
(p), Bruce Edwards (g), Jothan Callins (bg),
Buster Smith (d), Elson Nascimento Dos
Santos, Atakatune (perc).

In het jaar dat Sun Ra honderd zou zijn geworden, doet Leo Records met de dubbel-cd 'Live in Ulm 1992' weer eens een duit in het discografische zakje. Een klein jaar voor het overlijden van de grote leider was het Arkestra toch nog 'on the road'. Helaas zonder steunpilaren als tenorsaxofonist John Gilmore en zangeres/danseres June Tyson, die te ziek waren om mee te gaan. Met een rietsectie van alleen Marshall Allen en James Jacson komt de nadruk hier vooral op het koper te liggen. De beide trompettisten (Ahmed Abdullah en Michael Ray) en trombonist Tyrone Hill blaken echter van de energie en het uitbundige slagwerk stuwt ze voort. Het programma zit vol met 'greatest hits', zoals 'Love in outer space', 'Theme of the stargazers' en 'Space is the place'. Betrekkelijk weinig jazzklassiekers, hoewel het orkest die in deze periode ook vaak op het repertoire had staan. Alleen 'Hocus pocus' (uit het repertoire van Fletcher Henderson) en Ellingtons 'Prelude to a kiss' (met een gierende Marshall Allen in de hoofdrol) stonden op de setlijst. De man van Saturnus zelf houdt zich solistisch wat gedeisd en speelt alleen piano. Dat maakt 'Live in Ulm 1992' een akoestische set, op de elektrische gitaar van Bruce Edwards en de basgitaar van Jothan Callins na. Helaas is de geluidskwaliteit niet om over naar huis te schrijven, maar dat zal de rechtgeaarde Sun Ra-fan amper storen. Er zijn nog wel beroerdere live-opnamen in de immense discografie.

Herman te Loo

NELS CLINE SINGERS
Macroscope
Crypto Gramophone

Bezetting:

Nels Cline (g, voc, effects),
 Scott Amendola (d, perc, electronics),
 Trevor Dunn (b, effects),
 Yuka C. Honda (elek. p),
 Cyro Baptista (perc),
 Josh Jones (conga, perc),
 Zeena Parkins (elek. harp).

JAZZ OP DE PLAAT

De muziek van gitarist Nels Cline (ook gitarist van de rockband Wilco) is lastig onder één noemer te plaatsen. Hij schurkt langs de randen van de jazz, avant-garde, indie-rock, experimentele jazz en pop, maar leunt ook tegen folkmuziek of zogenoemde wereldmuziek. Tegelijk heeft hij een stijl ontwikkeld die volstrekt herkenbaar is. Iets tussen Bill Frisell en John McLaughlin in? Maar waarom zouden we willen zoeken naar een hokje? Nels Cline is vooral Nels Cline. De Nels Cline Singers is een trio, met naast Cline op elektrisch gitaar en effecten Scott Amendola op drums en percussie en op deze plaat nieuwkomer Trevor Dunn op bas, die Devin Hoff heeft opgevolgd.

'Prachtige melodieën, oorstrelende gitaarriffs, contrasterende percussies, elementen van metal en funk en ambiënte geluidseffecten'

Op 'Macroscope' is het trio uitgebreid met vier gastmusici. De muziek van Nels Cline is vooral organisch, zo ook op 'Macroscope'. De composities kennen een innerlijke ontwikkeling die sterk doet denken aan improvisatie, maar zich toch ook volgens een bedacht patroon voltrekken. Zoals chaos ook elementen kent van herkenning. 'Macroscope' heeft prachtige melodieën, oorstrelende gitaarriffs, maar ook contrasterende percussies, elementen van metal en funk en ambiënte geluidseffecten in intrigerende 'sounscapes'. Kortom, Nels Cline!

Frank Huser

Nels Cline Singers: 'Macroscope':
www.youtube.com/watch?v=iCEPNRvUjE

P.F. THOMÉSE /
CORRIE VAN BINSBERGEN
Schaduwkind Suite
Rubinstein

Bezetting:

P.F. Thomése (verteller), Corrie van Binsbergen (g, comp), Albert van Veenendaal (prepared piano), VU Strijkensemble.

'Schaduwkind' is wellicht het beroemdste boek van schrijver P.F. Thomése. Het is zijn poging om grip te krijgen op het verdriet na de dood van zijn dochttertje Isa. Veel van de teksten gaan over het onder woorden brengen van het onzegbare – en tegelijk over de onmogelijkheid daarvan. Gitariste en componiste Corrie van Binsbergen had al eens eerder met Thomése gewerkt en vond de tijd nu rijp om muziek te schrijven bij 'Schaduwkind'. Ze bedacht daarvoor een combinatie van haar eigen gitaar, de geprepareerde piano van Albert van Veenendaal en een elfkoppig strijkensemble uit het VU Orkest. Een bezetting die een grote valkuil vormt, omdat juist de clichés van de strijkers op de loer liggen. Van Binsbergen loopt daar echter met een grote boog omheen en zet het aangrijpende van het verdriet eerder neer in solovioolpartijen die associaties oproepen met de muziek van Alban Berg (vooral diens vioolconcert) of een heftige Cecil Taylor-achtige pianosolo van Albert van Veenendaal ('Van voor de taal'). De componiste is zich, net als de schrijver, ervan bewust dat het verdriet sterker overkomt als het contrasteert met vrolijkheid. Die zit namelijk ook in deze 'Schaduwkind Suite'. 'De waarnemer', bijvoorbeeld, waar Thomése vertelt over de vreugde over de geboorte, kent een opgewekt stukje contrapunt met baroktrekken. De muziek laveert aldus behoedzaam tussen troost en ontroering en ondersteunt de teksten die de schrijver met zijn prettige, sonore stem zelf voorleest. Het resultaat is indrukwekkend en wederom een uitstekend voorbeeld van hoe tekst en muziek elkaar kunnen versterken. Corrie van Binsbergen is in dat métier in de loop der jaren een heel grote geworden.

Herman te Loo

Bekijk een live-fragment: <http://bit.ly/ZhF1Mw>.

JAZZ OP DE PLAAT

MANU KATCHÉ Live In Concert ACT

Bezetting:

Luca Aquino (tp),
Tore Brunborg (ts, ss, synth bass),
Jim Watson (p, Hammond B3),
Manu Katché (d).

'Live In Concert' is de registratie van een concert van drummer Manu Katché en zijn band in de Parijse jazzclub New Morning op 16 juni van dit jaar. Katché, bekend van zijn spel met popmusici Peter Gabriel en Sting en met onder anderen saxofonist Jan Garbarek, had al twee albums uitgebracht, maar zijn doorbraak bij het jazzpubliek kwam met zijn eerste ECM-plaat 'Neighbourhood' (2005). Daarna volgden eveneens bij ECM 'Playground' (2007), 'Third Round' (2010) en 'Manu Katché' (2012).

De line-up op 'Live In Concert' is vrijwel dezelfde als op 'Manu Katché', alleen trompettist Nils Petter Molvær is vervangen door Luca Aquino. De plaat bevat geen nieuwe composities, alle werken zijn afkomstig van zijn vier ECM-platen. Dit wil bepaald niet zeggen dat de plaat een nodeloze herhaling is. De muziek van Manu Katché op zijn studioalbums wordt gekenmerkt door een zorgvuldig gebalanceerde dynamiek. Het is sfeervol, intiem, ingetogen en fraai in detailleringen, zoals ook zijn drumspel is. Ook in de meer uptempo gespeelde nummers blijft het in balans. Op deze live-plaat is dat beduidend anders. Het is levendiger, zowel het spel van Katché als dat van zijn bandleden, waaronder met name Jim Watson die op de Hammond stevig soleert, tot groot enthousiasme van het publiek. Dit maakt 'Live In Concert' tot een fraaie aanvulling op het oeuvre van Katché.

Frank Huser

Manu Katché, met 'Song for her' van 'Live In Concert':
www.youtube.com/watch?v=w53U7QMkbqM

ROLF KÜHN Stop Time! Sonorama

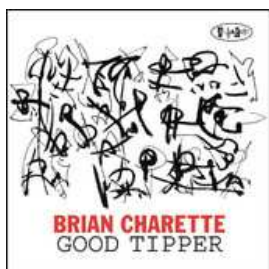
Bezetting:

Rolf Kühn (kl),
Klaus Doldinger (ts),
Ingfried Hoffmann (org, p),
Herman Schoonderwalt (b),
Cees See (d).

Het Berlijnse label Sonorama is gespecialiseerd in het uitbrengen van oudere, niet meer verkrijgbare muziek. Op 'Stop Time!' uit 1962 speelt een groep van Nederlandse en Duitse musici. De Duitsers zijn de klarinettist Rolf Kühn (de cd staat op zijn naam), tenorsaxofonist Klaus Doldinger en organist Ingfried Hoffmann, en de Nederlanders drummer Cees See en bassist Herman Schoonderwalt. De muziek werd voor de NDR-radio opgenomen. Rolf Kühn kreeg daarbij de vrije hand. In een sessie paarde hij het duo Doldinger en Hoffmann met twee Nederlanders die hij kende. Van Herman Schoonderwalt wist hij dat deze klarinettist ook bas speelde. Dat wilde hij wel eens horen. Op 'Stop Time!' staat - dankzij het geluid van de klarinet - wat zachte met swinginvloeden gespeelde bebop en lichte hardbop. De stukken zijn over het algemeen goed bekend. Vijf van de veertien stukken zijn door Horace Silver geschreven. Twee zijn van Charlie Parker ('Scrapple from the Apple' en 'Au privave'). Verder nog wat standards als 'The Nearness of you' en 'Let's do it' en Monks 'Bemsha swing' - beduidend trager gespeeld dan de andere stukken. Alle stukken hebben de lengte van een 78-toeren plaat. Er wordt direct 'to the point' gespeeld. In kort bestek wordt gezegd wat er te zeggen valt. De Nederlandse ritmesectie speelt adequaat. Het is inderdaad verrassend om Herman Schoonderwalt op bas te horen. Of in zijn spel op bas zijn achtergrond als blazer is te horen, durf ik niet te zeggen. Overigens illustreert de cd goed hoezeer in de jaren zestig de ontwikkelingen over elkaar heen buitelden. Slechts zes jaar later, in 1968, nam Rolf Kühn met zijn broer Joachim een freejazz-elpee op in New York.

Hessel Fluitman

Rolf Kühn swingend in 1958:
<https://www.youtube.com/watch?v=nykGtc4bl0g>

BRIAN CHARETTE**Good Tipper****Posi-tone****(www.posi-tone.com)****Bezetting:**

Brian Charette (org),
 Joe Sucato (ts),
 Avi Rothbard, Yotam Silberstein (g),
 Jordan Young, Mark Ferber (d).

BRIAN CHARETTE**Square One****Posi-tone****Bezetting:**

Brian Charette (org),
 Yotam Silberstein (g),
 Mark Ferber (d).

Bekijk het Brian Charette Trio in de Iridium NY: <http://bit.ly/1tZcwv>

LUC EX ASSEMBLÉE**Luc Ex Assemblée****Red Note****Bezetting:**

Ingrid Laubrock (ts, ss),
 Ab Baars (ts, shakuhachi),
 Luc Ex (akoestische bg, comp),
 Hamid Drake (d).

JAZZ OP DE PLAAT

In New York is een revival gaande waarbij de jazz van de jaren vijftig tot zeventig weer hot is. Jazzclub Smalls en zijn kleine broertje Mezzrow, beide gerund door pianist Spike Wilner, zijn het centrum hiervan en elke avond tot de nok gevuld. Rondom deze Greenwich Village clubs ontstaan steeds meer plaatsen waar klassieke jazz de toon voert. Smalls is de plek waar de kern van de New Yorkse jazz te vinden is. Lokaal wordt tegen deze muzikanten opgekeken, in Europa zijn de meesten volstrekt onbekend. Een aantal musici is terug te vinden op het eigen label van Smalls waarop live concerten worden uitgebracht, maar meer status heeft het als je op het Californische label Posi-tone wordt uitgebracht. Overigens, de hoogste status heeft het Nederlandse Criss-Cross label. Wie daarop verschijnt is een grote held van de Village.

Brian Charette is een van de sleutelfiguren. Hij heeft al een behoorlijke staat van dienst, bracht eerder twee cd's uit op het Deense SteepleChase en nu twee brandnieuwe cd's op Posi-tone. Charette is een meester op het Hammond B3 orgel, speelt in de stijl van Larry Young en werd niet voor niets in 2013 tweede bij Downbeat Critic's poll voor Rising Star Orgel. Het funky 'Good Tipper' met uitsluitend eigen nummers is deze maand verschenen en is een typische house party-cd, ongecompliceerd met naast Charette de geweldige gitarist Yotam Silberstein, die het Wes Montgomery-gevoel hoog houdt.

'Square One' verscheen een paar maanden eerder en wordt door Charette zelf beschreven als meer 'edgy'. Charette duikt hier nog iets dieper het orgel in, gaat er vol tegenaan, maakt meer gebruik van de elektronische mogelijkheden van dit instrument en laat zijn tweede grote invloed Jimmy Smith wat meer naar voren komen, terwijl Silberstein en Ferber hetzelfde hoge niveau bereiken. De cd heeft een iets groter luister- en iets kleiner dansgehalte, al zijn de verschillen klein. Beide cd's zijn een welkome aanvulling op het Hammond repertoire waarvan de laatste grote verrichtingen al weer decennia achter ons liggen.

Tom Beetz

Akoestisch basgitarist Luc Ex neemt een unieke plek in het Nederlandse improvisatielandschap in. Na zijn vertrek uit The Ex (ruim tien jaar geleden) is hij vooral te vinden in internationaal samengestelde groepen, zoals Roof, 4 Walls, SPEEQ en Sol 6. Assemblée is zijn nieuwste project, met de Amerikaanse topdrummer Hamid Drake en twee tenorsaxofonisten: de Duitse Ingrid Laubrock en Ab Baars. Een keuze die goed uitpakt, want de twee blazers klinken zo verschillend dat ze elkaar mooi aanvullen. Ook Drake en Ex vormen een koningskoppel dat onna-drukkelijk spannende grooves neerzet maar ook via andere tactieken de muziek weet te sturen. Ex, die ook alle composities levert, kiest nu eens voor een heldere vorm, dan weer voor een pakkend thema, of laat de melodie ontspringen uit een (schijnbaar) vrije improvisatie. Dat laatste gebeurt bijvoorbeeld in het pakkende 'Primates travel by train', dat opent met de voorwereldlijke klanken van shakuhachi (Baars) en sopraansax (Laubrock). De laatste wiekt vervolgens op uit de 6/8 groove van bas en drums en zet de melodie sterk neer, geflankeerd door de tenor van Baars. Dergelijke procedés maken de muziek tegelijk ongrijpbaar, spannend en aantrekkelijk.

Herman te Loo

Luister hier naar tracks van de cd:

<https://soundcloud.com/lucex-1/sets/luc-ex-assembly>

SANDER BAAN QUARTET

Country Music

Eigen beheer

Bezetting:

Sander Baan (ts),
Sander Thijsen (p),
Jonathan Nagel (b),
David Rock (d).

MAKIKO HIRABAYASHI, KLAVS HOVMAN, MARILYN MAZUR

Surely

enja

Bezetting:

Makiko Hirabayashi (p),
Klavs Hovman (b),
Marilyn Mazur (perc. d).

JAZZ OP DE PLAAT

Mijn kennismaking met tenorist Sander Baan (1984) was tijdens een optreden in Leeuwarden. Hij speelde daar zonder pianist. Dat wekte bij mij herinneringen op aan het pianoloze trio van Sonny Rollins. Maar Baan heeft een geheel eigen geluid gecreëerd: lekker donkerbruin en zelfverzekerd. Op 'Country Music', opgenomen bij Studio Wijnbergen in Harlingen, is wel een piano te horen. Omdat de piano ook een belangrijke inbreng heeft in het totaal geluid, trekt het geluid van Baan niet zo sterk de aandacht als toen in Leeuwarden. Al blijft de blazer in het voordeel. De tenorsaxofonist en de pianist zijn opgegroeid in Friese dorpen, Sander Baan in Oentsjerk/Veenwouden en naamgenoot Thijsen in Langedijke. Beide oases van rust. Vandaar misschien dat de stukken op 'Country Music' zich, behoudens 'Charybdis' en 'Catlike', rustig voortbewegen. De cd-titel 'plattelandsmuziek' is dan ook goed gekozen. Door de rust onderscheidt de muziek zich onmiskenbaar van hectische grotestadsmuziek. Overigens lijkt hier sprake van een bredere ontwikkeling. Het is opvallend hoe vaak de laatste maanden cd's in mijn speler terecht komen die even rustig zijn opgebouwd. Zonder sensatie en/of opwinding als uitgangspunt. De ontwikkeling van thema's en improvisatie wordt dan gezocht in een intellectuele prestatie in plaats van in imponeren met snel, hoog of hard. 'Country Music' is een album dat perfect in de lijn van die recente ontwikkelingen past.

Hessel Fluitman

Het kwartet live in 'Charybdis': <http://bit.ly/1ChK3W6>

Makiko Hirabayashi is een krachtig voorbeeld van een jazzmuzikant die voor het buitenland kiest. De pianiste is geboren in Tokio, groeide op in Hong Kong en studeerde in Boston, maar ze woont alweer jaren in Denemarken. Dat laatste blijkt vanwege de liefde te zijn, maar ze is in Kopenhagen een belangrijke waarde in de jazzscene. Ze kroop als vierjarige al achter de piano en 'Surely' is haar derde cd. Hirabayashi werkt al een tijd samen met de Amerikaanse drummer/ percussioniste Marilyn Mazur en de Deense bassist Klavs Hovman maakt het trio compleet.

De pianiste beschikt over een geraffineerde souplesse en finesse in haar spel. Haar werk is kleurrijk, gevarieerd en organisch. In haar eigen 'Stepping on it' is Hirabayashi uitbundig als haar collega Jacky Terrasson. Daarnaast zijn de opnames mooi helder en schoon. De meeste stukken zijn van Hirabayashi, de overige van Mazur. 'Black' is een verstilde vrije improvisatie van het trio, maar na anderhalve minuut is het opeens klaar. 'Moon bells' draagt dezelfde signatuur en is zelfs nóg korter. Blijkbaar heeft het trio graag houvast aan een compositie met meer structuur. In het klassieke pianotrio worden piano en bas begeleid door drums. Op 'Surely' wordt op een zorgvuldige wijze ook gebruik gemaakt van percussie. Marilyn Mazur hanteert namelijk ook belletjes, strijkt langs bekkens en ze speelt op exotische drums. De subtiele manier waarop dit gebeurt maakt het heel aangenaam en afwisselend. Bovendien stapt ze heel soepel en vloeiend over van het ene instrument op het andere. Dat ze ook nog zingt op een paar tracks is een beetje overbodig. Maar het spel van Makiko Hirabayashi is van een overweldigende schoonheid!

Peter J. Korten

Bekijk een korte video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=bebkiCWdIbU#t=11>

NEW DOG
Double-Headed Pug
 TryTone Records

Bezetting:

Christian Ferlaino (as), Natalio Sued (ts),
 Adan Mizrahi (b), Tristan Renfrow (d).

THELONIOUS MONK
Jackie-ing
 Nederlands Jazz Archief

Bezetting:

Charlie Rouse (ts),
 Thelonious Monk (p),
 John Ore (b),
 Frankie Dunlop (d).

JAZZ OP DE PLAAT

Erg gevaarlijk oogt hij niet, de tweekoppige mopshond, ofwel 'Double-Headed Pug', het debuutalbum van het internationale Amsterdamse kwartet New Dog. Bijten doet het beestje misschien niet, maar blaffen zeker wel. Een tweekoppig 'monster' is dus niet het juiste woord, maar de twee saxofonisten, de Italiaan Christian Ferlaino (alt) en de Argentijn Natalio Sued (tenor) klinken vaak wel alsof ze samen één blazer vormen. De toonvorming en frasering sluiten zo goed op elkaar aan dat ze samen kinken als een tweekoppige Roland Kirk. Het geeft de groep, met de Argentijnse bassist Adan Mizrahi en de Amerikaanse drummer Tristan Renfrow een volstrekt eigen geluid. Ferlaino, die voor alle composities tekende, bedacht vormen die de luisteraar via tempo- en sfeerwisselingen meenemen op een avontuurlijke muzikale reis. Het wordt nergens saai en ondanks de complexiteit klinkt de muziek nergens gekunsteld of nodeloos ingewikkeld. De aanstekelijke thema's leunen soms op volksmuziek, terwijl de ritmiek sporen van zowel jazz als rock bevat. Een scheut subtiele (muzikale) humor zorgt voor de rest.

Herman te Loo

'Jackie-ing' van Thelonious Monk, de nieuwste cd in de reeks 'Jazz at the Concertgebouw' van het Nederlands Jazz Archief, werd op 10 oktober gepresenteerd. Die dag zou Monk 97 jaar zou zijn geworden. Op het album staat het tweede concert dat de pianist op 20 mei 1961 in Nederland gaf, het nachtconcert in het Amsterdamse Concertgebouw. Om 20.15 uur had hij al een concert in Scheveningen gegeven.

Het eerste dat opvalt aan deze cd is het droge, knisperende, zeer genuanceerde geluid. De opnamekwaliteit is subliem. Dat heeft restaurateur Marc Broer mooi klaargespeeld. Vervolgens hoor je de drive in de muziek. Bas (John Ore) en drums stuwden maar door. De tenor maakt muziek (!) en de piano gaat zijn eigen gang. Hij past schijnbaar niet in het geheel, maar is toch precies. Het vertrouwde geluid van Monk.

Er wordt hard gewerkt. Met kennis van zaken, geroutineerd en alert. Na de uitgebreide inzet, neemt de drummer in het eerste nummer al gauw weer een solo. Oh, nee. Jackie-ing is al zes minuten onderweg en over een paar minuten afgerond. Bij deze concertopname verlies je tijd en ruimte uit het oog!

Met de concerten op 20 mei sloot het Thelonious Monk Quartet een Europese tournee af. Dat wetende is de 'drive' van het kwartet verbazend. Hoe kunnen ze na een maand toeren nog zo precies spelen? Het kan niet anders dan dat ze soeverein boven de materie staan. Dat ze de muziek kennen als hun broekzak. Neem bassist John Ore. Die lijkt wat slordig te spelen. Maar dan blijkt dat hij dubbeltonen tevoorschijn tovert: niks slordig.

Frankie Dunlop speelt als een diesel. Samen met de bassist is hij niet van de beat af te brengen. Allemaal in dienst van Rouse en Monk. Die spelen ook een fraaie partij muziek. Toen was het adembenemend en nauwelijks te volgen; met oren van nu is het vertrouwd en nog steeds fantastisch.

De cd wordt vol gemaakt met een televisieopname in Bussum (krap een half uur muziek, opgenomen op 15 april 1961). In deze opname hoor je duidelijk de 'rare' ritmes en de spanning opwekkende accenten van Monk. Dan begrijp je wat de recensenten destijds bedoelden. Vooral in 'Bemsha swing'. Dan valt Monk steeds achter Charlie Rouse in. Actief en verrassend. Passend en ontregelend. Deze cd op 'repeat' zetten is geen straf.

Hessel Fluitman

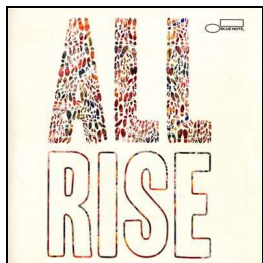
JAZZ OP DE PLAAT

JASON MORAN

All Rise

A Joyfull Elegy For Fats Waller

Blue Note

Bezetting:

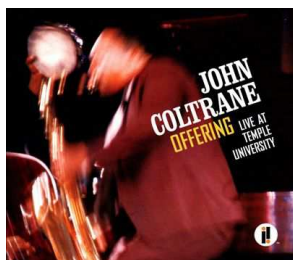
Jason Moran (p, Fender Rhod, orgel, voc), Meshell Ndegeocello, Lisa E. Harris (voc), Leron Thomas (tp), Josh Roseman (tb), Steve Lehman (sax), Tarus Mateen (b), Nasheet Waits, Charles Haynes (d).

JOHN COLTRANE

Offering

Live At The Temple University

Resonance (& Impulse)

Bezetting:

John Coltrane (ts, ss), Pharoah Sanders (ts), Alice Coltrane (p), Sonny Johnson (b), Rashied Ali (d), + Steve Knoblauch, Arnold Joyner (as), Umar Ali, Robert Kenyatta, Charles Brown (conga), Angie DeWitt (batadrum).

Pianist Jason Moran is al meer dan vijftien jaar actief als bandlid en als leider. Zijn nieuwe cd 'All Rise' is een eerbewijs aan Fats Waller. Daarvoor heeft hij diverse songs van deze componist-pianist een 21ste -eeuws arrangement gegeven. Laat ik maar met de deur in huis vallen: ik hoor liever de originelen. Met die uitvoeringen ben ik opgegroeid en dan is het slecht overschakelen. Iets in de geest van: 'nobody sings Dylan like Dylan'. Ook Beatles songs in andere jasjes vind ik meestal niet te pruimen. Zo geldt het tevens voor Morans uitvoering van Fats Waller. Jason Moran bedient zich op 'All Rise' van de hedendaagse (elektronische) technieken. Op enkele stukken zingt Meshell Ndegeocello mee. Zij heeft de cd ook mee geproduceerd. Pas aan het eind komen enkele pianostukken tevoorschijn, als Moran enkele composities van Fats Waller als pianist interpreteert. In jongere oren, die de originelen niet zullen kennen, zal deze nieuwe muziek vast prima klinken. Er is qua productie wel werk van gemaakt. Maar ik mis het uitbundige plezier van de altijd feestvierende entertainer, de altijd innemende (qua karakter en drank) pianist. De unieke kletspraatjes die hij op zijn platen in een enkele rustmaat ten beste gaf, of als afsluiting achter de laatste noot aan ratelde. De onbedwingbare swing van deze artiest. Kortom, ik heb genoeg aan het origineel.

Hessel Fluitman

Jason Morans Fats Waller Dance Party live:

<http://bit.ly/1D9SNQA>

Saxofonist John Coltrane gaf op 11 november 1966 een concert in de Temple Universiteit in Philadelphia. Dat werd voor de radio opgenomen en is nu op cd uitgebracht door Resonance. Dat gebeurde op 23 september, de geboortedag van Coltrane. Er zijn wel bootlegs van dit concert te koop, maar nu is dan de officiële uitgave een feit. Met de best mogelijke geluidskwaliteit en met dank aan zoon Ravi Coltrane, die de band opdook. 'Live At The Temple University' is opgenomen met maar één microfoon. Daardoor is het geluid wat onevenwichtig: de bas is bijna niet in het geluidsspectrum terug te vinden en vaak hoor je het slagwerk als een voortgaand geluidspatroon. Als Alice Coltrane parelend op piano soleert, wordt het geluid drastisch opgedraaid, zodat dit instrument goed te volgen is.

Interessant is dat Coltrane op drie momenten zingt. Mogelijk zocht hij naar andere mogelijkheden om zich te uiten. Zo schijnt hij ook wel gebruik te hebben gemaakt van een doedezak. Verder zijn naast enkele percussionisten ook twee altsaxofonisten te horen. Steve Knoblauch en Arnold Joyner. Joyner leverde ongevraagd een bijdrage na de solo van Alice Coltrane in 'Crescent'. Hij was 'wel bekend' bij drummer Rashied Ali, dus... Hij maakte eigenlijk misbruik van de instelling van Coltrane: iedereen mocht meespelen, als het aan hem lag. Meteen vanaf het begin horen we een gedreven Coltrane. In 'Crescent' speelt hij het thema, waarna Pharoah Sanders los gaat in de beste New Thing-speeltechnieken. Als 'Leo' ruim vijf minuten ver is, begint Coltrane dwars door de solo van Sanders heen te zingen. In de ballad 'Offering' brengt John Coltrane solo de zaal weer tot rust. Sonny Johnson begint daarna aan de traditionele bassolo als inleiding van 'My favorite things', een toegift van ruim 23 minuten. Daarin gaat Coltrane nog eens helemaal los, ook als zanger. In dit stuk soleert de altsaxofonist Steve Knoblauch op uitnodiging van Coltrane. Een waardevol, historisch document.

Hessel Fluitman

JAZZ OP DE PLANKEN

TUTU PUOANE SEXTET

Bezetting:

Tutu Puoane (voc),
Carlo Nardoza (tp),
Wietse Meys (ts),
Ewout Pierreux (p),
Nicolas Thys (b),
Jasper van Hulten (d).

Datum en plaats:

10 oktober 2014,
Cultuurcentrum De Kimpel,
Bilzen.

Tutu Puoane bracht soulvolle melodieën in Bilzen.
(Foto: Jean Schoubs)

Tutu Poane in concert. (Foto: Jean Schoubs)

Wat een prachtige stem heeft de zwarte schoonheid Tutu Puoane toch. Als startschot van het concert gooide ze haar schoenen uit en vervolgens was het genieten.

Zangeres Tutu Puoane werd in 1979 geboren in Zuid-Afrika, studeerde aan de universiteit van Kaapstad, maar woont sinds 2004 in Antwerpen. Dat is nu dus alweer tien jaar. Met haar sextet bracht ze een eigen mix van alle muziek die haar beïnvloedde. Er klonken soulvolle melodieën, mooie harmonieën en verschillende 'grooves'. Niet alleen haar prachtige stem, haar gevoel voor ritme en frasering, maar ook haar natuurlijk charisma maken elk concert van Tutu Puoane tot een unieke ervaring. Ze ontroert op elke mogelijke manier.

Jean Schoubs

JAZZ OP DE PLANKEN

WICKED KNEE

Bezetting:

Steven Bernstein (tp, schuiftrumpet),
Curtis Fowkles (tb), Marc Rojas (tu),
Billy Martin (d).

Datum en plaats:

2 oktober 2014,
Platform theater, Groningen.

Billy Martin's Wicked Knee telt vier heren uit de New Yorkse improvisatiescene. Tubaspeler Marcus Rojas deed bij mij nostalgische herinneringen naar bovenkomen. Hij maakte in de jaren negentig als nieuwe ster aan het firmament de University of Massachusetts' Magic Triangle Jazz Series onveilig. Ook trombonist en co-founder van de Jazz Passengers Curtis Fowkles mag er wezen. Hij werkte onder anderen met gitarist Marc Ribot, saxofonist John Zorn en klarinettist Don Byron. Trompettist Steven Bernstein doet qua CV niet onder voor de andere twee blazers: John Lurie's Lounge Lizards, musical director van Robert Altman's film 'Kansas City', etc. Deze fenomenale blazers stonden in een klein theater aan het Groningse Boterdiep en werden in het gareel gehouden door drummer Billy Martin, misschien wel het bekendst van zijn samenwerking met Medeski en Wood. Het kwartet opende traditiegetrouw, met een improvisatie die in de Knitting Factory niet zou misstaan. Bij het tweede nummer 'Muffaletta' werd het publiek compleet verrast met een ogenschijnlijk variant van de New Orleans' Marching Bands. Ogenschijnlijk want in de Gumbo-mix bleef niet alleen de New Yorkse improvisatiescene doorklinken maar ook kwam Lester Bowie's Chicago Brass om de hoek kijken.

Er was veel ruimte voor de individuele leden van Wicked Knee. Bernstein en Rojas maakten daar intensief gebruik van. Billy Martin was dominant aanwezig in de percussie en deed regelmatig denken aan onze eigen Han Bennink, dan eigenlijk wel de Bennink uit de tijd dat hij nog koffers vol attributen meesjouwde naar concerten.

Fowkles hield zich behoorlijk op de achtergrond. Hij wijdde zich aan de invulling van het ontbrekende akkoordeninstrument in deze bezetting. Na de pauze veranderde dat en speelde Fowkles één van de mooiste solos op trombone. Wicked Knee liet een ware New Yorkse 'melting pot' van Amerikaanse muzieksoorten zien.

Bart Hollebrandse

Wicked Knee met vlnr: Billy Martin, Marc Rojas, Steven Bernstein en Curtis Fowkles. (Foto: Willem Schwertmann)

Marcus Rojas (links) en Steven Bernstein. (Foto: Willem Schwertmann)

Billy Martin. (Foto: Willem Schwertmann)

JAZZ OP DE PLANKEN BEELDVERSLAG**BILL LAURANCE PROJECT****Bezetting o.a.:**

Bill Laurance (keyb),
 Michael League (b),
 Robert 'Sput' Searight (d),
 Kit Massey, Jennymay Logan (vio),
 Amy May (viola),
 Ben Trigg (cello).

Datum en plaats:

11 oktober 2014,
 Bird, Rotterdam.

Bill Laurance is pianist, keyboardspeler, componist en producer. Hij is vooral bekend als lid en medecomponist van de uit Brooklyn afkomstige band Snarky Puppy, waarmee hij de afgelopen jaren wereldwijd bekendheid verwierf. In het verleden werkte hij onder anderen samen met saxofonist Chris Potter en gitarist Lionel Loueke.

Onlangs verscheen op GroundUP Music het debuutalbum 'Flint' van het Bill Laurance Project. Binnen die formatie combineert Laurance zijn liefde voor klassieke muziek en jazz. Dat doet hij onder anderen met zijn Snarky Puppy-collega's Michael League en Robert Searight.

Op zaterdag 11 oktober deed het Bill Laurance Project jazzclub Bird in Rotterdam aan. Een dag later waren ze in de North Sea Jazz Club in Amsterdam. Tijdens het concert in Rotterdam maakte Joke Schot de foto's op deze pagina.

Bill Laurance. (Foto: Joke Schot)

Snarky Puppy-collega Michael League op bas. (Foto: Joke Schot)

Snarky Puppy-collega drummer Robert Searight. (Foto: Joke Schot)

NEW YORK CALLING

MEZZROW

Roos Plaatsman is zangeres en woont in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan daar.

New York heeft veel jazzclubs met historie. Zodra je de Blue Note binnenkomt, word je omgeven met foto's van de grootheden die er hebben gespeeld. En de muren van Birdland zijn bekleed met de vele 'Live at Birdland'-albums die er zijn opgenomen. Het soort mens dat nu en dan roept dat jazz dood is, zou hier best wat argumenten kunnen vergaren om zijn standpunt te onderbouwen. Waar deze clubs vroeger de meest 'happening' jazz programmeerden en toegankelijk waren voor muzikanten, verkopen ze nu vooral dure kaartjes aan rijke New Yorkers of toeristen.

Ik zit midden in de New Yorkse jazzscene en, ik hoef dit u natuurlijk niet te vertellen, jazz is springlevend. Op dit moment is de nieuwe club Mezzrow 'trending topic' op Facebook en Twitter. Aangekondigd als een akoestische 'listening room' en lounge, werd het op 3 september geopend. Mezzrow heeft elke avond muziek en iedere avond begint met een solopiano set gevolgd door een duo van piano en bas, en in het weekend een 'late night' set. De hemel dus als je van piano houdt.

'Ik zit midden in de New Yorkse jazzscene en ik hoef u natuurlijk niet te vertellen dat jazz springlevend is'

Het is natuurlijk altijd spannend of een jazzclub gaat lopen, maar Mezzrow lijkt een succes te zijn. Niet alleen omdat het een van de weinige pianoclubs is waar vrijwel alleen duo of solo wordt gespeeld, maar ook omdat Spike Wilner en Mitch Borden de eigenaren zijn. Misschien zeggen deze namen u nog wat uit een vorige column, Mitch en Spike hebben ook de succesvolle jazzclub Smalls onder hun hoede. Smalls is het mekka voor muzikanten en voor velen een tweede thuis, voor Mezzrow hoef je alleen 7th avenue over te steken. Mezzrow heeft hierdoor meteen al een publiek en het beleid is hetzelfde als in Smalls: Als je bekend bent bij de club, of zagezegd bij de 'in crowd' hoort, dan kom je gratis naar binnen. Al is de entreprijs heel redelijk, 20 dollar voor een tafel en 10 dollar in de lounge. De naam Mezzrow komt van de joodse klarinettist Mezz Mezzrow uit Chicago, die voornamelijk actief was in de jaren dertig tot vijftig. Hij was blank, maar bewonderde de zwarte cultuur in zo sterke mate dat hij ging geloven dat hij zwart was. Hij trouwde met een zwarte vrouw, verhuisde naar Harlem en doopte zichzelf tot 'voluntary negro'. Hij organiseerde en financierde vele historische opnamesessies met onder anderen Benny Carter, Teddy Wilson en Sidney Bechet. Onder muzikanten stond hij vooral bekend als drugsdealer, hij werd wel 'Muggles King' genoemd, 'muggles' was 'slang' voor wiet.

Iedere dag post er wel iemand een enorme lofuiting over de nieuwe jazzclub op Facebook. Daaraan zie je hoe ontzettend veel support er is voor Spike Wilner, die toch altijd de muzikanten en de muziek op nummer één zet. Afgelopen week speelde pianist Ethan Iverson en levende legende Ron Carter een aantal avonden in Mezzrow. Volgende week ga ik naar Luis Perdomo en Ben Wolfe, en wellicht steek ik nog even de straat over naar Smalls voor het concert van Harold Mabern.

Roos Plaatsman stond in 2011 in de finale van het Nederlands Jazz Vocalisten Concours. Sinds 2013 treedt ze op onder haar artiestennaam Rose Ellis. Haar website: <http://roseellismusic.com>.

THE JAZZ CONNECTION

DOOR LEX LAMMEN

VADERLANDSE JAZZGESCHIEDENIS

Een single van het Miller Sextet. Deze formatie is ook te vinden op de cd 'Meet The Bands'.

MEET THE BANDS Onvergetelijke Nederlandse swingbands (1943-1958)

DJ013

'Vaderlandsche Geschiedenis' stond er op dinsdag- en vrijdagmiddag op het lesrooster van onze Lagere School. Mij konden die lessen nooit lang genoeg duren en ook later is mijn voorkeur voor dat vak overleefd gebleven - ik heb er zelfs mijn beroep van gemaakt. Zodoende ben ik bij alles wat ik onder handen heb, altijd op zoek naar voorgaande stadia. Dat geldt ook voor mijn favoriete muziek, de Jazz. Veel muzikanten - en vaak niet de minste - zeggen niet zo geïnteresseerd te zijn in de muziek die zij in het verleden gemaakt hebben en beweren dat hun belangstelling alleen of hoofdzakelijk uitgaat naar waar zij op het ogenblik mee bezig zijn. Gelukkig zijn er meer mensen zoals ik, die wél de klanken uit het verleden koesteren.

Die tref je onder meer aan in de gelederen van de jubilerende stichting Doctor Jazz, afgelopen zaterdag 18 oktober voor de honderdste keer bijeen in de Hof van Wageningen. De gebundelde activiteiten van liefhebbers als Ben Kragting, Harry Coster en Skip Voogd hebben daar al verscheidene malen tot interessante heruitgaven geleid, die op hun beurt dan weer in de kolommen van Jazzflits ter sprake kwamen. Dat is nu opnieuw het geval met de cd 'Meet The Bands', die dezer dagen bij Doctor Jazz verscheen als DJ 013. Niet alleen de Ramblers en de Skymasters of het Miller Sextet komen daarop aan bod, maar ook langzamerhand obscuur geworden ensembles als de Puka-Paka's, de Mad Monsters, met de gebroeders Van der Houven, en het dansorkest van Piet van Dijk, met Rita Reys, Wessel Icken en Ado Broodboom, om eens een paar klinkende namen te noemen. Sommige van die platen dateren uit de oorlogsjaren, toen het Haagse bedrijf GTB en de Amsterdamse Klankstudio Van Wouw nog bleven opnemen, zij het ook op glasplaten met een emulsielaagje er op. Het is daarom een akoestisch wonder wat Harry Coster er van heeft weten te bewaren. Maar er zijn ook naoorlogse platen die het verdienen aan de vergetelheid ontrukkt te worden en dan gaat het om Frans Popties 'Vincentino', zijn 'Swing Specials' of - niet te vergeten - het orkest van Boyd Bachman, dat in 1953 de gebroeders Jerry en Ack van Rooyen en Rob Pronk naast elkaar in de trompetsectie had zitten! Bachman en de zijnen toerden langs de Scandinavische podia, totdat Rob Pronk erachter kwam dat zijn paspoort dreigde te verlopen en hij in Nederland eerst zijn militaire dienstplicht moest vervullen. Verder is het een genoegen het radio-orkest van Ger van Leeuwen weer eens te horen met Cor van den Berg achter de trommels of het dansorkest van Klaas van Beeck, met de smaakvolle slagwerker Gerard van Bezey. À propos, Van Bezey maakte ook deel uit van het Leslie Cool Trio. Zouden daar misschien nog opnamen van bewaard zijn gebleven? Ik vraag maar, want ook die behoren tot onze 'Vaderlandse Jazzgeschiedenis'.

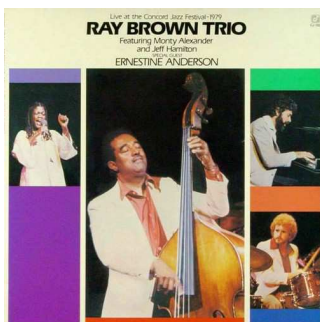
(<http://www.doctorjazz.nl/product/meet-the-bands-2/>)

Lex Lammen is presentator/samensteller van de programma's Het Grote Geluid en The Jazz Connection op de Concertzender. Die zijn de klok rond te beluisteren via: <http://bit.ly/1sK4RRr>

DE GOUWE OUWE VAN...

Frank Huser

Niet zolang geleden was ik bij een vriend met wie ik van tijd tot tijd praat over 'jazz en zo'. Soms draaien we platen (vinyl) of kijken naar oude films met jazzmusici op YouTube. Hij is een wandelende encyclopedie en kan boeiend vertellen over de historisch-musicologische verbanden tussen bijvoorbeeld jazz en Western Swing.

Op een avond vertelde ik hem over een plaat die als geen ander voor mij de deur tot jazz had geopend. Ik was zeventien of achttien toen ik in de bibliotheek een plaat zag staan die ik uitkoos om te lenen. Ik wist niet waarom ik die plaat pakte, het moeten de afbeeldingen op de hoes zijn geweest die mijn aandacht trokken. Thuis zette ik de plaat op en wat er toen met mij gebeurde is nauwelijks te beschrijven. Zoiets had ik nog nooit gehoord. Kippenvel! Wat was dit? Die muziek, die swing en die enorme energie die er werkelijk vanaf spatte! Op kant A het trio van Ray Brown, kant B begon met zangeres Ernestine Anderson en 'Honeysuckle rose'. Pfft... Wat vond ik dit fantastisch! Tot die tijd was het vooral pop- en rockmuziek, van jazz had ik wel eens gehoord maar wist ik nauwelijks wat het was. Jaren heb ik gezocht naar die ene elpee. Niet meer verkrijgbaar of tweedehands tegen absurd hoge prijzen. Mijn vriend stond op, liep naar zijn platenkast, pakte een plaat en zei: bedoel je deze soms? Exact diezelfde plaat hield hij in zijn handen! Ray Brown Trio, featuring Monty Alexander and Jeff Hamilton, special guest Ernestine Anderson – 'Live At The Concord Jazz Festival 1979'. Hij is nu van jou, zei hij ...

Luister hier naar 'Honeysuckle rose':
<http://bit.ly/ZPLy2a>

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

INGEZONDEN

Juraj Stanik. (Foto: Goio Villanueva)

JURAJ STANIK

Frank Huser besprak in Jazzflits 224 'Wow', de eerste cd van het Juraj Stanik Trio voor het Nederlandse label OAP Records. Eerder maakte de pianist drie trio-cd's die lezer Peter Smids nauw aan het hart liggen.

'Aan 'Wow' zijn drie trio-cd's voorafgegaan met Juraj Stanik als aanvoerder: 'En Blanc Et Noir #1' (1999) op Daybreak, 'Shaken Not Stirred' (2003) op Maxanter en 'The Item' (2006) eveneens op Maxanter.

Op zijn eerste cd staan slechts vier eigen stukken, verder maakt hij gebruik van een paar standards en van composities die zijn geschreven door Thelonious Monk, Bill Evans, Phil Markowitz en Wayne Shorter. Met name in een paar overbekende composities als 'Over the rainbow', 'Between the devil and the deep blue sea' en 'Blue Monk' pakt hij je met zijn terloopse, quasi nonchalante aanpak onmiddellijk bij je lurven. Bij het etaleren van de thema's veroorlooft Stanik zich direct al de nodige vrijheden waardoor het thema plus de daarop gebaseerde improvisatie een natuurlijke eenheid vormen.

Op 'Shaken Not Stirred' doet hij slechts eenmaal een beroep op het ijzere repertoire: 'But not for me' van George Gershwin, maar verder bevatten zijn tweede en derde cd louter stukken van eigen makelij, vaak in de vorm van vaag gepenseelde mini-atuurtjes die alle ruimte bieden voor improvisatorische uitstapjes. Bij Juraj Stanik is het devies nooit 'alle remmen los': bedachtzame momenten wisselt hij af met virtueuze uitvallen, maar dankzij zijn uitgebalanceerde toucher blijft de Steinway of de Bösendorfer bij Stanik altijd rond en helder klinken. Bij veel jazzpianisten gaat het vooral om de lijnen en de akkoorden, maar Juraj Stanik besteedt constant ook veel aandacht aan de dynamiek en klankkleur van zijn betoog. Onbegrijpelijk dat Juraj Stanik na al die jaren pas aan zijn vierde cd onder eigen naam toe is. Ik prijs mij gelukkig dat ik ze allemaal in mijn cd-kastje heb staan.'

Peter Smids

De redactie van JazzFlits behoudt zich het recht voor om ingezonden stukken in te korten, te redigeren of te weigeren.

Volg het jazznieuws op de voet.

<http://www.twitter.com/jazzflits>

BESTSELLERS JAZZ CENTER

Datum: 13 oktober 2013

- 1 Lars Danielsson**
Liberetto II (ACT)
- 2 Gideon van Gelder**
Lighthouse (Rosen Records)
- 3 Juraj Stanik**
WOW (OAP Records)
- 4 Eric Ineke JazzXpress**
Cruisin' (Daybreak)
- 5 John Coltrane**
Offering – Live At Temple University
(Impulse/Resonance)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

TIPS JAZZ CENTER

- 1 Thelonious Monk**
Jackie-ing (Live in the Concertgebouw)
(NJA)

Het nieuwste deel uit de met een Edison bekroonde 'Live at the Concertgebouw'-reeks van het Nederlands Jazz Archief. Hoge priester Monk met saxofonist Charlie Rouse in topvorm.

- 2 Neil Cowley**
Touch and Flee (Naim)

Een radicale koerswijziging voor Neil Cowley, die nu een 'standaard'-trioalbum aflevert. Geen repetitieve frases maar toffe soli.

- 3 Hal Galper**
O's Time (Origin)

De oude meester Hal Galper kan het nog. Lekker vrije begeleiding met schitterende solo's van de leider. Denk aan het Keith Jarrett trio uit de jaren zeventig met bassist Charlie Haden en drummer Paul Motian.

Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse speciaalzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

Volg het jazznieuws op de voet. Ga naar:

<https://www.facebook.com/Jazzflits>

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 3 oktober 2014

Zangeres Sara Serpa staat genoteerd met haar cd 'Primavera'. (Persfoto: Vera Marmelo)

Cim Meyer, Jazz Special:

Sara Serpa & André Matos:

Primavera (InnerCircleMusic)

Paweł Brodowski, Jazz Forum:

Marcin Wasilewski Trio w/ Joakim Milder

Spark Of Life (ECM)

Jon Newey, Jazzwise:

Dominic J Marshall Trio

Spirit Speech (Origin Records)

Anna Filipieva, Jazz.Ru:

Oleg Kireyev, Evgeny Grechishev

Summertime (ArtBeat)

Jan Granlie, Salt Peanuts:

The Young Mothers

A Mothers Work Is Never Done (Tektike Records)

Christine Stephan, JAZZTHETIK:

Bill Frisell

Guitar In The Space Age (Sony/Okeh)

Henning Bolte, Jazzism:

Gideon van Gelder

Lighthouse (Rosen Records)

Lars Grip & Patrik Sandberg, Orkester Journalen:

Iro Rantala

Anyone With A Heart (Act)

Lars Mossefinn, Dag & Tid:

Karl Seglem

Som Spor (NORCD)

Luca Vitali, Giornale della Musica:

Battaglia/Rabbia/Aarset

In Memoriam (Medulla Edizioni)

Axel Stinshoff, Jazz thing:

Tim Allhoff Trio

Kid Icarus (Care)

Madli-Liis Parts, Muusika:

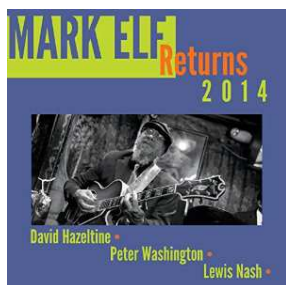
Heliotroop

Ennemuistse Jahipüssi Kuul (Avarus)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door het Europe Jazz Network, een samenwerkingsverband van jazzfestivals, -clubs en -promoters.

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 13 oktober 2014

1 Mark Elf

Mark Elf Returns 2014 (Jen Bay, Inc.)

2 Gerry Gibbs

and the Thrasher Dream Trio

We're Back (Whaling City Sounds)

3 Jason Moran

All Rise: A Joyful Elegy For Fats Waller
(Blue Note)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(www.jazzweek.com\).](#)

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzmagazine voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Eindredactie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Arne Van Coillie, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Jan Nieuwenhuis, Roos Plaatsman en Lo Reizevoort. **Fotografie:** Tom Beetz, Jos Krabbe, Joke Schot en Willem Schwertmann.

Website: Henk de Boer. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Advertieren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te advertieren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

FESTIVALS OKTOBER EN NOVEMBER

Colin Stetson speelt op de festivals November Music en Rewire. (Persfoto)

PARK JAZZ

Schouwburg, Kortrijk

24 en 25 oktober 2014

(<http://www.parkjazz.be/>)

Met onder anderen: Frank DeRuytter Quartet, Black Flower, LabTrio en Dal Sasso/Belmondo Big Band.

SWING FESTIVAL BREDA

Grote Markt, Kerkplein, Breda

26 oktober 2014

(<http://www.swingfestivalbreda.nl/>)

Met onder anderen: Thomas Maasz Trio & Carlo Nardoza, Harry Kanters Trio & Bert Boeren, Marjan Van Rompay Quartet, Anne Chris Quartet en Susanne Alt & Friends (entree gratis).

NOVEMBER MUSIC

Diverse locaties, Den Bosch

5 tot en met 9 november 2014

(<http://novembermusic.net/>)

Met onder anderen: The Bad Plus, Marc Ribot Trio, Anouar Brahem Quartet, Colin Stetson, Evan Parker, Tigran Hamasyan, The Bad Plus & Anton Goudsmit, ZAPP4 & Marc Ribot, en Franz von Chossy Quintet & Wu Wei.

REWIRE

Diverse locaties, Den Haag

7 en 8 november 2014

(<http://www.rewirefestival.nl/>)

Met onder anderen: Colin Stetson, Henrik Schwarz & Nik Bärtsch, Bohren & Der Club of Gore, DNMF (Dead Neanderthals + Machinefabriek en Fium Shaarrk).

OVERLEDEN

Richard L. Evans, 5 oktober 2014 (81)

Evans' instrument was de contrabas, maar hij legde zich vooral toe op arrangeren, produceren en lesgeven. Dat deed hij de laatste 25 jaar als hoogleraar op het Berklee College of Music in Boston.

George Roberts, 28 september 2014 (86)

"A bass trombone is the bottom of an orchestra" [volgt een riedel] "Wait a minute, George Roberts. I said: bottom - that's better." (Stan Kenton in Prologue, opgenomen september 1952. (jjm))

bilzenjazz

Contest
Young Euregio Jazztalent

bilzenjazz zoekt jazztalent tot 26 jaar
bilzenjazz is searching jazz talent aged to 26 years

MaaK je jazzmuziek, alleen of in groep? Toon je kunnen ...
You play jazz, alone or in a group? Show your expertise ...

Deadline: November 15, 2014
Info en wedstrijdreglement/contest rules via www.dekimpel.be

Ode aan Johnny Meijer
Een avond vol nostalgie, live muziek met top talent en origineel film materiaal!

Vrijdag avond
24 oktober 2014
De Rode Hoed

M.m.v.:
André Vrolijk
Frits Landesbergen
Jean Louis van Dam
Eric Timmermans
John Engels
Jeroen de Rijk

Kaartjes € 20 incl. reserveringskosten via:
www.derodehoed.nl/nl/programma/agenda
Of bij de kassa: Keizersgracht 102 (9.00 - 17.30 u)
Concert: 20.15 u, zaal open 19.15 u

Organisatie: Stichting Junior Meets Senior en Balneo Music Productions i.s.m. www.stmsterdamjazz.org

WERKING LINKS IN JAZZFLITS

In Jazzflits zijn links opgenomen naar bijvoorbeeld filmpjes op You Tube, geluidsfragmenten of websites van muzikanten. Werken deze links niet, dan is het zaak om het pdf-bestand van Jazzflits eerst op uw computer te downloaden. Gebruikt u Firefox als internetbrowser, dan kan dat, na opening van het blad via jazzflits.nl, door middel van het icoontje rechtsboven. Het is mogelijk dat de links niet werken op een iPad of tablet. Dan is het kopiëren en plakken van de link in uw browser de oplossing.

VARIA

Inschrijven nieuwe concours Young Euregio Jazztalent kan tot 15 november

Tot 15 november staat de inschrijving open voor het nieuwe concours Young Euregio Jazztalent. Het vindt op 6 december in Bilzen plaats en staat open voor jonge jazzmuzikanten (tot 26 jaar) uit de Euregio Maas – Rijn. Zowel soloprojecten als groepen kunnen zich melden voor deelname. Muzikanten die willen deelnemen moeten voor 15 november 2014 een opname met ten minste vier nummers inzenden. Daaruit wordt een aantal groepen genomineerd die in cultuurcentrum De Kimpel zullen optreden. De winnaar van de wedstrijd krijgt één dag de beschikking over een opnamestudio om een opname te maken die de groep naar eigen goeddunken kan gebruiken. Daarnaast mag de groep een concert geven tijdens de bilzenjazzNight of in het programma van bilzenjazz. Het reglement en het inschrijvingsformulier zijn beschikbaar op deze website:
<http://www.dekimpel.be>.

Workshops en masterclasses eerste activiteiten van Zangwerkplaats Den Bosch

Zangwerkplaats Den Bosch heeft voor zaterdag 25 oktober een aantal workshops en masterclasses georganiseerd. Ze starten om 10.00 uur en zijn voor zowel beginners als gevorderden. De lessen worden gegeven door Izaline Calister, Monique de Adelhart Toorop, Jolande Geven en Sylvi Lane. De dag wordt afgesloten met een optreden door het internationale a capella kwintet Soulasis. Deelnemers kunnen bij de Zangwerkplaats in groepsverband of individueel nieuwe zangtechnieken leren, ervaring opdoen in samenspel en professionele feedback ontvangen. De organisatie van de Zangwerkplaats is in handen van Stichting Jazzwerkplaats Den Bosch.
<http://www.jazzwerkplaats.nl/zangwerkplaats>

Ronald Hoeben exposeert in Edam

Tot en met december zijn onder de titel 'Nachtwerk' in Jazzclub Mahogany Hall (Edam) foto's te zien van Ronald Hoeben. De foto's dateren goeddeels uit de jaren zeventig en tachtig, toen Hoeben actief was als fotograaf. Vele van deze foto's verschenen in de Haagse Post bij stukken van Bert Vuijsje. De foto-expositie is geopend op de concertavonden, dus donderdags of zaterdags. (<http://www.mahoganyhall.nl/>)

Foto's wedstrijd Jazz World Photo in Neerpelt te zien

Nog tot 13 november zijn in het Dommelhof in Neerpelt de dertig beste foto's te zien van de wedstrijd Jazz World Photo. Eén van de foto's, een beeld van Bobby Womack op 15 juli 2013 tijdens het Gent Jazz Festival, is van Cees van der Ven. Van hem is op de expositie tevens nieuw werk te zien. Ook de foto van eerste prijswinnaar Jallais Didier (een foto van Sonny Rollins) hangt in Neerpelt. De Jazz World Photo is een Tsjechische wedstrijd. De winnaar van de editie 2014 werd eind maart tijdens het festival Jazzinec in Trutnov bekendgemaakt.

Volg het jazznieuws op de voet.
<http://www.twitter.com/jazzflits>